

SVATOMOŘICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXIV. Číslo 24 11.6.2017

Požehnaný jsi, Pane, Bože našich otců. (Dan 3,52-56)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Jan 3,16-18)

Ježíš řekl Nikodémovi: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ:

Zkusme na chvíli odhodit pláštík politické korektnosti a zamysleme se: v čem je naše víra v Ježíše Krista jako Syna Božího výlučná? Jiná, než ostatní duchovní nabídky v současné nábožensky převážně laxní Evropě? Jak víme, „evangelium“ znamená „radostné poselství“. Poselství, které nezačíná naší obětí vůči Božím příkazům či náboženskému učení, nýbrž tím, že se naopak Bůh za nás v Ježíši Kristu obětoval, že nás miluje takové, jací jsme, a všechno, co od nás požaduje, je jen naše vděčná odpověď na jeho lásku. Zní to samozřejmě. Přesto, pod *křesťanstvím* si často představujeme spíše tradici, kulturní návyky, či určité morální vzorce, které od ostatních očekáváme a jež od nich také vyžadujeme. Či dokonce *správný* způsob víry a zapojení do života církevního společenství. To všechno v současné době nemilosrdně mění svou podobu. Co zůstává, je Boží láska. Univerzální, taková, která nikoho nevyklučuje. Která se realizuje v životě lidí, jež věří, Jeho lásku přijímají, jí důvěřují, předávají druhým, a díky níž pak dokáží také nést kříž či přijmout přirozený rámec života obsažený v Desateru. Protože „tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“. Věta, která by nás měla povzbudit k tomu, žít naši víru s hrdostí, důvěrou a odvahou. Toho všeho bude zřejmě v současné Evropě stále více zapotřebí.

PŘÍŠTÍ NEDĚLI (Mt 9, 36-10, 8) Zavolal dvanáct učedníků a poslal je.

SLOVO SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA

Pro Ježíše je však (při hlásání evangelia, pozn. red.) důležité, abychom co nejdříve překonali jeden velký nedostatek, kterým je uzavřenost. Evangelium totiž nemůže být zamčeno a zapečetěno, protože Boží láska je dynamická a chce dosáhnout všeho. Zvěstování proto vyžaduje jít a vyjít ze sebe sama. Spolu s Pánem nelze stát bez hnutí, zabydlet se ve vlastním světě či nostalgických vzpomínkách; s Ním je zapovězeno konejšit se dosaženými jistotami. Pro Ježíše je jistotou cesta, po níž se s důvěrou ubíráme. Tam se vyjevuje Jeho síla. Pán si totiž necení pohodlnost a komfort, nýbrž obtěžuje a stále znovu navrhuje. Je zapotřebí, abychom vyšli, osvobození od pokušení spokojit se s tím, že se máme dobře a všechno máme pod kontrolou. (...) Naší identitou je jít do světa s Pánem. Toto je naše identita. Křesťan není bez pohnutí, nýbrž je spolu s Pánem na cestě k druhým. Křesťan však není splašeně běžící sprinter nebo dobyvatel, který musí přijít před ostatními. Je poutníkem, misionářem, „nadějným maratóncem“, který je umírněný, ale rozhodnutý jít, důvěřuje a zároveň je činný, kreativní, vždy však ohleduplný, podnikavý a otevřený, příčinnivý a solidární. Tímto stylem jdeme po cestách světa!
(Homilie papeže Františka při mši svaté, Janov, 27.5.2017; dle Radia Vaticana)

Apoštolát modlitby – modlitba se Svatým otcem a našimi biskupy (červen):

Naléhavý úmysl: Ať Duch daruje pokoj celému světu a uzdraví rány zasazené válkou a terorismem, zejména ty, které v poslední době postihly nevinné obyvatelstvo v Londýně. Modleme se za oběti a příbuzné.

Všeobecný úmysl: Za představitele národů, aby se dohodli na rozhodnutích ukončujících obchod se zbraněmi, které jsou příčinou mnoha nevinných obětí.

Národní úmysl: Za naše biskupy, aby vždy podporovali misijní společenství a usilovali tak o ideál prvních křesťanských společenství, ve kterých věřící měli jedno srdce a jednu duši (EG, č. 31).

SVÁTKY V TÝDNU 11.6. – 18.6.2017

- Neděle 11.6. Bruno / sv. Barnabáš (Slavnost Nejsvětější Trojice)
- Pondělí 12.6. Antonie / sv. Jan z Fakunda
- Úterý 13.6. Antonín / sv. Antonín z Padovy
- Středa 14.6. Roland / sv. Anastáz
- Čtvrtek 15.6. Vít / sv. Vít (Těla a krve Páně)
- Pátek 16.6. Zbyněk / sv. Benon (Zbyněk)
- Sobota 17.6. Adolf / sv. Řehoř Barbarigo
- Neděle 18.6. Milan / sv. Marina (11. neděle v mezidobí)

V tomto týdnu slavíme slavnost Těla a Krve Páně. Původ tohoto svátku, věnovaného speciálně eucharistii, spadá časově do 13. století do belgického Lutychu a je spojen se sv. Juliánou z Cornillon. Ta měla zjevení, ve kterých byla vyzývána k ustanovení tohoto svátku, mimo jiné proto, aby se „odčinila“ mnohá zneuctění eucharistie. Později už jako převorka kláštera hovořila (kolem r.1230) o svých zjeveních s provinciálem dominikánského řádu Hugem (pozdějším kardinálem) a Jakubem z Troyes (pozdějším papežem Urbanem IV.) Oba zmínění hodnostáři se zasadili o vyhlášení tohoto svátku lutyšským biskupem Robertem r.1246. Ten ale po vyhlášení zemřel a slavnost se znovu nekonala. Provinciál Hugo pak už jako kardinál prosadil slavení svátku v Lutychu a jiných jemu podřízených místech r.1252. Mezitím se Jakub z Troyes stal papežem, ale se zavedením svátku (jako zodpovědný hospodář církve) váhal. Přiklonil se k zavedení svátku až po eucharistickém zázraku v malém městečku Bolssene u Orvieta r.1263. Hlavní postavou zázraku je pak kněz Petr z Prahy, který pochyboval o přítomnosti Krista v eucharistii a konal právě pouť do Říma. Při mši se mu hostie proměnila v krvácející maso. Papež Urban (Jakub z Troyes) se přišel na tento zázrak podívat a poté ustanovil svátek Těla a Krve Páně. Církev nechala několikrát prověřovat pravost tohoto zázraku a vždy se za jeho oprávněnost nakonec postavila. „Propagací“ tohoto svátku byl mimo jiné pověřen sv. Tomáš Akvinský, po kterém nám zůstaly nádherné hymny. Jeden z nich máme v kancionálu jako píseň č.712, která začíná slovy „Klaním se ti vroucně...“. Možná, že se i na textu této písně dá poznat, že ho neskládala popová hvězda, ale systematický teolog a filosof. K plnému rozšíření svátku však došlo až několik desetiletí později. Posuňme naše zamyšlení přece jen ještě trochu dále: při poslední večeři vlastně „k žádnému viditelnému zázraku nedošlo“ a příkaz „To číťte na moji památku“ se může vztahovat i na umývání nohou před večeří - tedy službu. Zkusme si třeba i zrovna na toto při slavení slavnosti Těla a Krve Páně vzpomenout...

AKTUALITY Z FARNOSTI

V rámci slavnost Božího Těla (Těla a Krve Páně) bude v našem kostele ve čtvrtek 15. června 2017 v 18 hodin sloužit slavnostní mši svatou pro farnost města Olomouce otec arcibiskup Jan Graubner. Po mši svaté bude následovat slavnostní průvod do chrámu sv. Michala.

AKTUALITY OBECNÉ

Před dvěma tisíci lety prožíval nevyřešené věci svého života i jeden vzdělaný a vážený muž jménem Nikodém. Na to, co jej trápilo a na co hledal odpovědi potřeboval někoho, komu by mohl důvěřovat, a také tmu noci, aby každý neviděl kam a za kým jde. Pro Nikodémy dnešních časů (a není jich málo) je nabízeno setkání s týmž Ježíšem nazvané "Nikodémova noc". Realizuje se na různých místech. Například: v Slavkovicích u Nového Města na Moravě v kostele Božího milosrdenství každý 4. čtvrtek v měsíci od 20:00 do 23:00 (viz www.slavkovice.cz), nebo kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře u Žďáru nad Sázavou (památko UNESCO) vždy 16. dne měsíce od 20:00 do 22:00 (viz <http://zdarskefarnosti.cz>).

KOUTEK AFORISMŮ

Největší příležitost k lásce máme právě tehdy, když naši bližní nejvíc chybní.

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Stačí napsat email s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit. Farnost Svatého Mořice Olomouc